

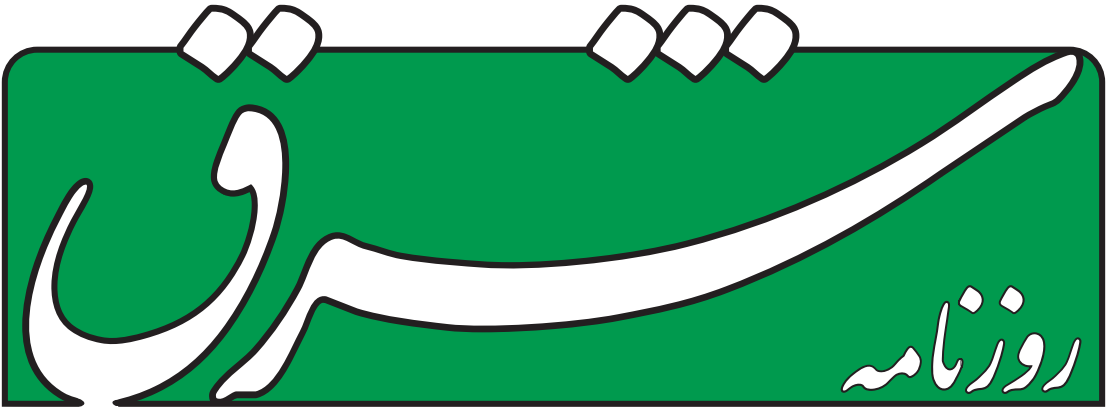
زنگنه خبر داد

اعلام نرخ جدید بنزین در چند روز آینده

گروه اقتصاد: در حالی که دولت پیش از این اعلام کرده بود به‌دلیل وضعیت معاش خانوارها و کنترل تورم، برخلاف قانون بودجه ۹۲ که موظف به افزایش ۳۸ درصدی قیمت حامل‌های انرژی بود، این بند را اجرا نمی‌کند، حالا وزیر نفت از اعلام تغییرات جدید قیمت بنزین توسط دولت...

صفحه ۴

یکشنبه ۷ مهر ۱۳۹۲ - ۲۳ ذی‌القعده ۱۴۳۴ - ۲۹ سپتامبر ۲۰۱۳

گزارش میدانی «شرق» از کاهش و افزایش دیروز قیمت‌ها در بازار ارز

طنین زنگ «اوباما» در «استانبول»

صفحه ۴

تندروها در مراسم استقبال از روحانی اخلاص کردند

ضربه به مذاکره

صفحه ۲

«شهر موش‌ها۲» با پیام «خاتمی» کلید خورد

فیلم ۶میلیارد تومانی

گروه هنر: بعد از ۳۰ سال قسمت دوم فیلم «شهر موش‌ها» در حالی کلید خورد که بیش از هرچیز حضور چهره‌های سیاسی در این مراسم جالب به نظر می‌رسید. این فیلم که توسط مرضیه برومند کارگردانی می‌شود، تهیه‌کنندگانش روی فروش آن حساب زیادی باز کردند. پیش‌بینی...

صفحه ۱۱

سال یازدهم - شماره ۱۸۴۴ - ۱۶ صفحه - ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

این چند نفر و آن ۲ گروه

سعید لیلاز - اقتصاددانان

تیم رسانه‌ای و دفتر ریاست‌جمهوری پیش از بازگشت ریاست‌جمهوری از سفر نیویورک، رسماً اعلام کرد که برنامه استقبالی برای ایشان و هیات همراه در نظر گرفته نشده است.

با این حال روز گذشته در اقدامی خودجوش، تعدادی از هواداران آقای روحانی توانستند به هر شکل ممکن خود را به فرودگاه مهرآباد رسانده و از عملکرد قابل‌توجه ایشان در به‌کرسی‌نشاندن دیپلماسی اعتدال در سطح جهان، تقدیر کنند. البته طی این مدت و به‌ویژه دیروز و امروز، ملت ایران نه در خیالان که در سطح عمومی جامعه و فضای مجازی، استقبال شایانی از دکتر روحانی صورت دادند. مجموعه تدابیر ۵۰ روز اخیر - که از نظر دوران «دولت‌داری» با هر مقیاسی که به آن استناد کنیم زمانی کوتاه و شاید غیرقابل اعتناست - نشان داد آقای روحانی به بهترین شکل از هر نائیه چه در اقتصاد و فرهنگ، چه در سیاست داخلی و خارجی استفاده می‌کند. این نکته‌ای است که از چشم هواداران و ملت ایران دور نمانده و باعث شده میلیون‌ها هوادار آقای روحانی در این ۵۰ روز کم‌بسیار در طول تاریخ معاصر، به ده‌ها میلیون نفر تبدیل شود.

ادامه در صفحه ۲

چالش هیجان‌گرایی در دیپلماسی

منصور معظمی

معاون بازرگانی و امور بین‌الملل وزارت نفت

السف: بازگشت به آرمان‌گرایی واقع‌گرا در دفاع و نهادینه کردن منافع هسته‌ای ایران در چارچوب رژیم‌های بین‌المللی

آن با پایان جنگ سرد همانند همه کشورها به سوی تأمین منافع و اهداف ملی از طریق رویه‌های تثبیت‌شده رژیم‌های بین‌المللی (واقعیت‌ها) به‌خصوص در زمینه توجه به نرم‌ها و قوانین بین‌المللی متمایل شد. به‌تبع این روند، گذشته از تغییر در نوع منافع، چگونگی و نحوه بیان و پیگیری منافع نیز تغییر یافت. اساساً جهانی‌شدن سیاست بین‌المللی با ورود بازیگران غیردولتی، اهمیت افکار عمومی بین‌المللی و موضوعاتی چون حقوق بشر در تنظیم سیاست‌ها و تثبیت نقش نهادهای جهانی - چون سازمان ملل - سبب شد که حتی قدرت‌های بزرگ نیز سیاست‌های یکجانبه خود را در راستای قواعد بین‌المللی توجیه کنند. انتخاب آقای احمدی‌نژاد به‌عنوان رئیس‌جمهور ایران در برهه اوج مذاکرات هسته‌ای ایران، نقطه‌مخالفی در روند تغییر سیاست خارجی ایران از اوایل دهه ۹۰ میلادی بود. احمدی‌نژاد و تیم نگارگری وی در پرورنده هسته‌ای به‌رغم اینکه اهداف متعالی و درستی را در نظر داشت اما به دلیل اینکه نرم‌ها و هنجارهای تثبیت‌شده جهانی - که حتی ایالات متحده نیز مجبور به تبعیت از آن است - را نادیده می‌گرفت به نتیجه معکوس رسید. سخنان آقای احمدی‌نژاد در سیاست خارجی حاکی از بی‌تفاوتی وی به نقش افکار عمومی بین‌المللی، نرم‌ها و اصول تثبیت‌شده جهانی، عوامانه‌کردن موضوعات حیاتی سیاست خارجی و از همه مهم‌تر استفاده از برای از موضوعات سیاست خارجی برای تسویه‌حساب‌های داخلی بود. فرصت‌طلبی تاریخی طرف مقابل ایران از سخنان تهاجمی آقای احمدی‌نژاد سبب شد که منافع ملی هسته‌ای ایران تحت‌الشعاع اتهامات طرف غربی به ایران قرار گیرد. اگر پیش از ایشان، ایالات متحده حتی در اقل‌تصادیه اروپا در زمینه اعمال فشار بر ایران دچار مشکل بود، به‌خاطر سخنان بلندپروازانه وی، حمایت از تصمیمات ایالات متحده در اعمال فشار بر ایران حتی به کشورهای همسایه و بعضاً برخی از ملل عضو عدم تعهد - نظیر هند با رای مثبت خود در شورای حکام به ضرر ایران - نیز رسید. تأثیر منفی این ادبیات بر فضای مذاکره چنان بود که حتی وقتی خود آقای احمدی‌نژاد در اواخر دولتش سعی در تطبیف مذاکرات داشت با شکست مواجه شد.

ادامه در صفحه ۱۵

یادداشت

نگاه مثبت به تحولات

مصطفی ایزدی - فعال سیاسی

مراقبت‌ها و تمهیدات، از پشت در حرف بزیم و حرف‌های یکدیگر را بشنویم و بشوند، چه اتفاقی می‌افتد؟ اگر فرض می‌کردیم، آنچنان ضعیف هستیم و آمریکا آنچنان قوی که به‌محض باز شدن لای در، آمریکا یکجا ما را می‌بلعد، باز هم می‌توانستیم تمهیداتی را ببیند. شیم که همچنان سر پایمان بایستیم. از طرفی، فرض مذکور از اساس، اشتباه است. انقلاب‌های ما را نظامیان را تثبیت کرده بودیم و دشمن متجاوز بعضی را با قدرت از سرزمینمان بیرون کرده بودیم و آمریکا نیز قدرتش را در مقابله با ما امتحان کرده بود و نتیجه‌ای نگرفته بود، بنابراین تعبیر گرگ و میشی که امام‌جمینی(ره) در بدو پیروزی انقلاب، برای آمریکا و ایران با گرگ برده بودند، بعد از ۱۲،۱۰ سال دیگر هیچ‌کس نفعی نمی‌برد و هر چه از آن بگذرد، بازکردنش سخت‌تر می‌شود.

نزدیک به ۲۰ سال قبل، بنده‌خدایی پیشنهاد مذاکره مستقیم بین ما و ایالات متحده را داد، اما چنان بر او شوریدند که از سخن و پیشنهاد خود پشیمان شد. من نمی‌خواهم بگویم که در آن زمان، پیشنهاد وی عملی نبود و به همین راحتی‌ای که این دو، سه روز، مذاکره مستقیم درحد بالاترین مقام اجرایی دو کشور و پیش از آن بیسن وزرای خارجه این دو صورت گرفت، انجام می‌شد. دو رئیس‌جمهور آن زمان با دو رئیس‌جمهور این زمان، تفاوت‌هایی داشتند و چه‌بسا همین تفاوت‌ها، کار را سخت می‌کرد و نتیجه‌ای نمی‌داشت. همان زمان که احساسات ضدآمریکایی بعضی از عناصر سیاسی ایران، در مقابل آن پیشنهاد، به موضع‌گیری‌های تند ختم شد این سؤال برای نگارنده پیش آمد که اگر لای دری را که خودمان روی خودمان بسته‌ایم با آنها در را روی ما بسته‌اند، به اندازه چند سانتیمتر باز کنیم و با حفظ همه

ساده‌ترین عبارتی که می‌توان برای مذاکره ایران و آمریکا پس از ارتباط تلفنی اوباما و روحانی، به کار برد این است که کلید حسن روحانی یکی از درهای مهم بین‌المللی ایران را باز کرد. اینکه پشت درهای بسته چه بوده و چه نصیب طرفین می‌شود، نیازمند گذر زمان است، اما بالاخره این در، یعنی برقراری رابطه بین ایران و آمریکا باید یک روزی باز می‌شد. از درهای بسته، هیچ‌کس نفعی نمی‌برد و هر چه از آن بگذرد، بازکردنش سخت‌تر می‌شود.

نزدیک به ۲۰ سال قبل، بنده‌خدایی پیشنهاد مذاکره مستقیم بین ما و ایالات متحده را داد، اما چنان بر او شوریدند که از سخن و پیشنهاد خود پشیمان شد. من نمی‌خواهم بگویم که در آن زمان، پیشنهاد وی عملی نبود و به همین راحتی‌ای که این دو، سه روز، مذاکره مستقیم درحد بالاترین مقام اجرایی دو کشور و پیش از آن بیسن وزرای خارجه این دو صورت گرفت، انجام می‌شد. دو رئیس‌جمهور آن زمان با دو رئیس‌جمهور این زمان، تفاوت‌هایی داشتند و چه‌بسا همین تفاوت‌ها، کار را سخت می‌کرد و نتیجه‌ای نمی‌داشت. همان زمان که احساسات ضدآمریکایی بعضی از عناصر سیاسی ایران، در مقابل آن پیشنهاد، به موضع‌گیری‌های تند ختم شد این سؤال برای نگارنده پیش آمد که اگر لای دری را که خودمان روی خودمان بسته‌ایم با آنها در را روی ما بسته‌اند، به اندازه چند سانتیمتر باز کنیم و با حفظ همه

یادداشت

بارقه‌های امید در آموزش و پرورش

رحیم عبادی - عضو هیات علمی دانشگاه فرهنگیان

و به‌رسمیت‌شناسختن حقوق آنان به منزله متوقع کردن آنهاست. غافل از اینکه چه به لحاظ تربیتی و چه به لحاظ آموزشی و اجتماعی موفقیت‌ها آنگاه با توفیق همراه خواهد بود که مربیان با شناخت و آگاهی نسبت به تکالیف خود اقدام کنند. بیان این مهم از سوی جناب آقای دکتر روحانی بارقه‌امیدی است که مدیریت آموزش و پرورش باید به‌طور جدی به آشناساختن دانش‌آموزان نسبت به حقوق آنان اقدام کند و در این مسیر با بهره‌مندی از منشور حقوق و تکالیف جوانان مصوبه شورای عالی جوانان و منشور حقوق دانش‌آموزی مصوب مجلس دانش‌آموزی، گام‌های عملی در این خصوص بردارد.

۲- **قانونمندی از مدارس آغاز شود:** در مدرسه است که افراد باید با حقوق و تکالیف خود آشنا شوند، قانون مجموعه‌ای از حقوق و تکالیف انسان‌هاست. دانش‌آموزان باید بدانند که به‌طور مساوی از حق آموختن، احترام و کرامت برخوردار بوده و همه باید به نسبت برابر از امکانات مدرسه و امکانات اجتماعی برخوردار باشند. دانش‌آموزان باید بدانند که حق برخورداری یکسان از عواطف معلم و مدیر را دارند و همه معلمان و مسئولان آموزش و پرورش نیز باید بدانند که نگاه آنان به دانش‌آموزان باید یکسان باشد و تفاوتی تحت عناوین نژاد، چهره، قیافه یا تعلق به گروه سیاسی خاص در محیط آموزش و پرورش نباید وجود داشته باشد. دکتر روحانی با اشاره به اینکه ما در نظام آموزش و پرورش خصوصاً تبلیغ و پافشاری می‌شود، انتظار داشتن تکلیف بدون به‌رسمیت‌شناسختن حقوق ذی‌نفعان است. اینجانب به دلیل مسوولیتی که در آموزش و پرورش و سازمان ملی جوانان داشتم همیشه با این چالش مواجه بودم که از دید برخی از مسئولان، نوجوانان و جوانان کشور ما فقط داری تکلیف‌اند

این روزها در آسمان و سرزمین ما ایرانیان، پیام‌های امید و تدبیر می‌درخشد. اول مهر رئیس‌جمهور روحانی در مراسم بازگشایی مدارس، زنگ بارقه‌هایی از امید را - اما این بار در آموزش و پرورش - به صدا درآورد. این سخنان مهم که با رویکردی کاملاً متفاوت و برخاسته از آرای معنی‌دار مردم در ۲۴ خرداد و مطالبات فرهنگیان و جامعه آموزش و پرورش طی سال‌های گذشته است چنانچه از سوی مسوولان و متولیان آموزش و پرورش جدی گرفته شود می‌تواند امید، نشاط، تحرک و پویایی را در آموزش و پرورش رقم بزند و فضای ایستا و راکد آموزش و پرورش فعلی را به فضای امید و تلاش همگام با جامعه تبدیل کند. تأکید بر نکت کلیدی دکتر روحانی و بازخوانی آن می‌تواند انتظارات و مطالبات رئیس‌جمهور را در آموزش و پرورش معنا کند.

۱- **آشنایی دانش‌آموزان با حقوق و تکالیف:** انسان موجود آزادی است که به واسطه داشتن اختیار و اراده، برخوردار از حقوقی است آگاهانه و الهی، به همین دلیل دارای تکالیفی در عالم هستی است. آنچه عموماً در جامعه ما و در نظام آموزش و پرورش خصوصاً تبلیغ و پافشاری می‌شود، انتظار داشتن تکلیف بدون به‌رسمیت‌شناسختن حقوق ذی‌نفعان است. اینجانب به دلیل مسوولیتی که در آموزش و پرورش و سازمان ملی جوانان داشتم همیشه با این چالش مواجه بودم که از دید برخی از مسئولان، نوجوانان و جوانان کشور ما فقط داری تکلیف‌اند

جامعه

«باستان دیپلماسی» ایران و آمریکا

«شیر دال»

سفیر حسن نیت شد

صفحه ۳

در صفحات

سخنرانی علیرضا علوی تبار

در «بررسی طبقات اجتماعی در ایران»

تحول اجتماعی در گرو همسویی جریان‌های طبقاتی متضاد

سخنرانی محمد مالجو

درباره «جهت‌گیری طبقاتی دولت یازدهم»

دولت یا کمیته اجرایی

«اتاق بازرگانی»

صفحه‌های ۸ و ۹

حرف اول . سیاست

مذاکره با آمریکا از ۴ دیدگاه

فریدون مجلسی - تحلیلگر روابط بین‌الملل

در صفحه یک «شرق» شبهه شش مهر، در زیر آن عکس دیپلماتیک تاریخی با چهره‌های خندان ظریف و کری، وزرای خارجه ایران و آمریکا، در کنفرانس ۵۰۱ در نیویورک،

چهار یادداشت به‌موازات هم صف کشیده بودند، از دو دیپلمات قدیمی و صاحب‌عنوان و دو استاد علوم سیاسی دانشگاه، به‌عنوان خواننده‌ای دارای شعور و آگاهی لازم در حدودی که روزنامه برای انواع او منتشر می‌شود، اجازه می‌خواهم با نگاهی به محتوای این چهار یادداشت برداشت این خواننده را از حال و هوای کلی و ارتباط محتوای آنها با شرایط و زمان کنونی بنویسم! یادداشت اول، که به آن بحق عنوان سرمقاله هم داده‌اند، زیر عنوان «اعتمادسازی دوجانبه»، از صادق زیباکلام است. با اینکه می‌دانم استاد علوم سیاسی و روابط بین‌الملل است، انتظار ندارم در روزنامه نظریه‌پردازی‌های استادانه کند. وقتی در قالب روزنامه‌نویسی قرار می‌گیرد به زبان روزنامه که زبان خواننده است می‌نویسد، یعنی طوری که کارتر که سهل است همچو منی هم با سواد و عقل و درک متعارف یک روزنامه‌خوان بتوانم آن را بفهمم. بحثش در این‌باره است که در این مذاکرات شفاف چه رازی نهفته بود که به این زودی نشانه‌های پیشرفت و خروج از بن‌بست را بروز می‌دهد؟ و چرا همین مذاکرات، یا به قول ایشان سرکنگبین، در زمان احمدی‌نژاد صفر می‌فروزد؟ و نتیجه می‌گیرد که مذاکره‌کنندگان کنونی شکافی را که موجب عدم تفاهم دوطرف می‌شد دیده‌اند و توانسته‌اند عجلالتا با ملاطی مندی و معقول و اعتدالی بر آن پلی بزنند که تماس‌های بعدی را میسر سازد که ما را از نزدیک ببینند و بدانند این لولوی بوش ساخته و احمدی پرداخته نیستیم! اکنون دیده شد که می‌تواند کنار یکدیگر بنشینند و گفت‌وگو کنند تا به‌رزودی این توانایی به نتیجه مبدل شود! یادداشت بعدی که آن را یادداشت اول نامیده‌اند، زیر عنوان آمریکا چه می‌خواهد، از حسین دهشیرا، استاد دیگری در علوم سیاسی است. او نیز حرف‌های است، هرچند به مقولات دانشگاهی نزدیک‌تر شده، اما پیچیدگی متن در حدی نیست که از درک خواننده‌ای متعارف مانند من بیرون بزنند!

ادامه در صفحه ۱۴

جناب آقای دکتر قطب‌الدین صادقی

در گذشت برادر گرامی‌تان تیمسار صادقی را به شما و خانواده محترم تسلیت می‌گوییم.

بایزید مر دوخی - صالح نیکبخت

درج آگهی‌های سینمایی، فرهنگی و هنری با تعرفه ویژه

۸۸۱۹۳۹۷۹

معرفی آژانسهای مسافرتی هتلا و مراکز گردشگری

تشریفات

۲۲۸۵۲۵۲۸

رجوع به صفحه ۱۳

تلفن سازمان آگهی‌ها

۸۸۱۹۲۸۷۷

